

Дано нѣма кръвъ, гранати
И войни заклетѣ,
Нито роби, ни сакати,
Ни тиранѣ проклети.

Дано има само птички,
Пѣсни гласовити,
Да играемъ мирно всички
По хората вѣти.

Дядо Страдлю

Море.

Ако си помислимъ, че цѣло поле, додѣто ни очи видятъ, е покрито съ вода, а планинитѣ, които го заобикалятъ, сѣ негови брѣгове, тогава ще разберемъ, какво нѣщо е *море*. Има морета, по които човѣкъ може да пътува цѣли мѣсеци, безъ да види друго освѣнтъ небе и вода. Такива голѣми морета се казватъ *океани*. Морето е широко пространство, покрито съ вода. Когато човѣкъ се намира срѣдъ морето, той не вижда брѣговетѣ, а гледа само вода. Морето е много дълбоко. Колкото сѣ по-високи планинитѣ надъ земята, толкова е по-дълбоко морското дѣно. По морето се пътува съ лодки, гимии и параходи. Тѣ прѣнасятъ стоки и хора отъ едно мѣсто на друго.

Изъ моретата се срѣща суха земя, ксято се издига надъ водата. Това е *островъ*. Островитѣ